

21 Μαρτίου 2021

Οι γυναίκες της ελληνικής επανάστασης του 1821. Σύζυγοι, μάνες, κόρες, αδελφές... ηρωίδες!

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Ιστορία, Αρχαιολογία, Παλαιογραφία, Στρατιωτικά & Εθνικά θέματα](#)





Γνωστές και άγνωστες γυναικείες μορφές της ελληνικής επανάστασης, που έδωσαν ακόμα και την ζωή τους για την ελευθεριά της πατρίδας μας. Ελληνίδες, οι οποίες αγωνίστηκαν για την ελευθεριά και θυσιάστηκαν για να μην πέσουν στα χέρια του εχθρού, αλλά και γυναίκες, που διέθεσαν την περιουσία τους στον αγώνα και πέθαναν σε συνθήκες απόλυτης ένδειας. Γυναίκες, όπως η Λασκαρίνα Μπουμπουλίνα, η Μαντώ Μαυρογένους, η Ελισάβετ Υψηλάντη, η Δόμνα Βιζβίζη και πολλές άλλες που μόνο μια λέξη τους ταιριάζει "ΑΘΑΝΑΤΕΣ"



Η Μαντώ Μαυρογένους

Η Μαντώ Μαυρογένους (Τεργέστη, 1796 - Πάρος, Ιούλιος 1840), ήταν Ελληνίδα αγωνίστρια της Ελληνικής επανάστασης του 1821. Για την συνολική της προσφορά στον αγώνα, τιμήθηκε με τον βαθμό της αντιστρατήγου.

Καταγόταν από ελληνική οικογένεια της Ρουμανίας, η οποία έφυγε κρυφά, με την οικογένειά της, για την Ιταλία. Εγκαταστάθηκαν στην Τεργέστη και εκεί ο πατέρας της Νικόλαος ασχολήθηκε με το εμπόριο. Το 1796 η Μαντώ γεννήθηκε και λίγο καιρό πριν τη Μεγάλη Επανάσταση μετακόμισε με τον Θείο της τον Παπα-Μάυρο στη Τήνο. Τον Απρίλη του 1821 έμαθε για την επανάσταση και έλαβε μέρος σε αυτή. Με την έναρξη της Επανάστασης, η Μαντώ πήγε στην Μύκονο και ξεσήκωσε τους κατοίκους εναντίον των Τούρκων. Με πλοία εξοπλισμένα με δικά της έξοδα, καταδίωξε διακόσιους Αλγερινούς που λυμαινόταν τις Κυκλάδες και αργότερα πολέμησε στη Κάρυστο, στη Φθιώτιδα και στη Λιβαδειά. Κάτοχος της γαλλικής γλώσσας, συνέταξε συγκινητική έκκληση προς τις γυναίκες της Γαλλίας, ζητώντας τη συμπαράστασή τους στον πληθυσμό της Ελλάδας. Για τον Αγώνα διέθεσε όλη της την περιουσία. Για τη συνολική δραστηριότητά της ο Ιωάννης Καποδίστριας της απένειμε -τιμή μοναδική σε γυναίκα- το αξίωμα του επίτιμου αντιστράτηγου και της παραχώρησε κεντρικό σπίτι στο Ναύπλιο. Επίσης εκτός από τη Γαλλική, μιλούσε άπταιστα την Ιταλική, αλλά και την Τουρκική γλώσσα.

Τη Μαντώ γνώρισε από κοντά ο Γάλλος Rybaud το 1821 και την περιγράφει σαν ευγενική προσωπικότητα με φλογερό πατριωτισμό. Συγκρίνοντάς την με τη Μπουμπουλίνα αναφέρει:

“Από τη μια μεριά [Μπουμπουλίνα] το θάρρος, σπάνιο σε γυναίκες, που συνοδεύεται όμως από τη βουλιμία για το κέρδος... Κι’ από την άλλη [Μαντώ] η φιλοπατρία σε όλη της την καθαρότητα, χωρίς ίχνος ιδιοτέλειας, η απόλυτη αυτοθυσία, η πιο συγκινητική απρονοησία για το προσωπικό μέλλον.
[\(περισσότερα...\)](#)